

HET VERLENEN VAN KREDIETEN VOOR SCHEEPSBOUW

Door volksvertegenwoordiger Emiel Vansteenkiste werd aan de Minister van Financiën hiernavolgende vraag gesteld.

N.M.K.N. : Instrumenterende notaris.

De reders die beroep doen op kredietverlening, voorzien bij de wet van 23 augustus 1948, dienen zich te wenden tot de N.M.K.N. Het blijkt dat de totstandkoming van deze kredietverlening in laatste instantie dient bepaald te worden door de ondertekening van een hypothecaire kredietopeningsakte, die te Brussel in de hoofdzetel van de N.M.K.N. verleden wordt en waarbij een ambtenaar van de Registratie optreedt namens het Ministerie van Financiën als «instrumenterende notaris».

Ik meen begrepen te hebben dat de bedoelde ambtenaar van Financiën die als notaris optreedt, met koninklijk besluit werd benoemd als zodanig. Verder dat bedoeld koninklijk besluit zou dienen gewijzigd te worden opdat een nieuwe ambtenaar met standplaats in West-Vlaanderen zou kunnen aangeduid worden. Ik kan niet aanvaarden dat dit laatst koninklijk besluit reden zou zijn om alles gecentraliseerd te houden. De redenering dat er een nieuw kontrakt dient te bestaan tussen de betrokken ambtenaar en de hoofdzetel van de N.M.K.N. gaat niet op: dit wordt tegengesproken door heel wat belangrijke verrichtingen die overal te lande aan notarissen worden opgedragen.

Mag ik de heer Minister van Financiën verzoeken, wellicht in overstemming met zijn Collega van Verkeer, na te gaan of er — rekening houdende met de onderstaande bemerkingen — een ambtenaar belast met het verlijden van de akten te Oostende of te Brugge zou kunnen benoemd worden?

Mag ik van de heer Minister tevens vernemen wie thans fungeert als «instrumenterende notaris» (o.m. zijn taalstelsel)?

Antwoord: Artike 14 van de wet van 23 augustus 1948, strekkende tot het in stand houden en het uitbreiden van de koopvaardij- en de vissersvloot en van de scheepsbouw bepaalt onder meer dat de ambtenaren van het Bestuur der domeinen bevoegd zijn om alle nodige akten voor de ter uitvoering van die wet gedane verrichtingen te verlijden.

Derhalve wordt de ambtenaar, aan wie de taak wordt opgedragen om als z.g. «instrumenterend notaris» op te treden bij het verlijden van akten houdende overeenkomsten in het kader van de hogervermelde wet, aangewezen door de Directeur-generaal van de B.T.W., registratie en domeinen.

Sedert het in werking treden van de bedoelde wet werden steeds ambtenaren van de centrale administratie te Brussel met deze opdracht belast en we op grond van de volgende overwegingen.

De kredietverrichtingen, bedoeld bij de wet van 23 augustus 1948, hebben een zeer bijzonder karakter, derwijze dat zij weinig of geen gelijkenis vertonen met de andere activiteiten waarvoor de N.M.K.N. in staat. Hieruit vloeit de noodzakelijkheid voort van een nauwe samenwerking tussen verschillende instanties.

De speciale en soms complexe aard van de kwetsieuzen verrichtingen heeft, sedert het van kracht worden van de desbetreffende wet, niet zelden aanleiding gegeven tot ernstige juridische en technische problemen, waarvoor in gemeen overleg tussen al de betrokken diensten een oplossing moest worden gevonden, niet alleen in het belang van de N.M.K.N. en de Staat, doch evenzeer — en vooral — ten bate van de betrokken kredietnemers.

Het feit dat al die moeilijkheden uit de weg konden worden geruimd is vooral hieraan te danken dat de betrokken diensten altijd een rechtstreeks en vlot contact konden onderhouden en dat zij na meer dan een kwart-eeuw, een grondig inzicht alsmede een rijpe ervaring in deze specifieke materie hebben verworven.

De N.M.K.N., die naar aanleiding van de vraag van het geacht Lid werd geraadpleegd, houdt er aan dat, in het belang van alle partijen — en in de eerste plaats van de Kredietnemers —, het huidige peil van de prestaties, zoals ze door de dienst der domeinen worden geleverd, zou gehandhaafd blijven. In haar advies merkt de N.M.K.N. dit peil aan als zeer hoog. Zij acht het ontontbeerlijk dat de nauwe samenwerking met die administratie ook zou verzekerd blijven. Zij hecht een groot belang aan de coördinatie en de eenvoudigheid bij de voorbereiding en de definitieve opstelling der akten.

Deze argumenten nopen ertoe te besluiten dat het niet past de dienst die in de schoot van de Centrale Administratie van de B.T.W., registratie en domeinen in staat voor het opstellen en het verlijden van de akten-scheepskrediet, te splitsen in plaatselijke afdelingen, omdat zulks een nefaste uitwerking zou hebben op de uniformiteit en de kwaliteit van de prestaties. Een dergelijke scheiding zou inderdaad aanleiding geven tot een intensieve uitwisseling van adviezen en onderrichtingen op technisch en juridisch vlak tussen de plaatselijke diensten en de Centrale Administratie te Brussel. Deze bijkomende benaarding zouden zonder enige twijfel een gevoelig tijdsverlies veroorzaken.

Ten overvloede wordt hierbij aangestipt dat in het verleden noch bij de N.M.K.N. noch bij de dienst der domeinen door de kredietverrijgers of hun beroepsverenigingen ooit bezwaren werden geformuleerd tegen de huidige werkwijze.

Het spreekt nochtans vanzelf dat indien in een bepaald geval de verplaatsing naar Brussel voor de kredietnemers ernstige bezwaren zou opleveren, de ondertekening der akte uitzonderlijk ter plaatse zou kunnen geschieden.

Tenslotte wordt in verband met het laatste lid van de vraag nog medegedeeld dat de ambtenaar die thans fungeert als «instrumenterend notaris» tot de Nederlandse taalrol behoort, evenals trouwens al zijn voorgangers.

ONZE VISIE

We weten niet wie volksvertegenwoordiger Van Steenkiste voorgelicht heeft of tot deze suggestie heeft aangemaand.

Wat er ook van zij, hij is niet alleen verkeerd ingelicht, maar een

wijziging in de huidige wijze van handelen wordt een nieuwe nutteloze uitgave en er zijn er van staatswege nog geen genoeg om de een of ander plezier te doen.

Wat de grond van de zaak betreft, dient opgemerkt dat:

1) er maximum tien akten per jaar voor de visserijmiddelen verleden werden;

2) de N.M.K.N. te Brussel op voortreffelijke en juiste wijze deze afhandeling behandelt en elk dossier grondig onderzoekt;

3) dat de ambtenaar van de Hogere Diensten van de Domeinen, perfect nederlandsstalig is en dat hij zeer snel en gedienstig is voor al wie bij akte, krediet moet verleend worden. Dit heeft elkeen in de visserij ondervonden.

4) dat hij daarenboven zeer veel begrip heeft voor het speciaal midden dat de visserij is;

Een nieuw Kon. Besluit uitvaardigen om zo'n ambtenaar in West-Vlaanderen te benoemen, heeft geen zin, tenzij de ene of andere muggezifter oordeelt dat Brussel veel te ver van de kust gelegen is.

Hier dient ten andere opgemerkt dat eer zo'n ambtenaar zou vertrouwd geraken met al de noodzakelijke stukken en het milieu, enz. niet alleen veel tijd zal gepaard gaan, maar daarenboven allerlei vergissingen en tekortkomingen niet uitgesloten zijn.

Dit delikaat werk waarin vooral juridische aangelegenheden van zeer groot belang zijn, wordt nu sedert jaren uitstekend uitgevoerd. Waarom dan weeral moeilijkhe-

den zoeken en de zaken ingewikkeld maken?

Men vergeet daarenboven dat in bepaalde noodzakelijke gevallen, die ambtenaar het nog nooit ontzien heeft naar de kust te komen en dat er te Brugge van de N.M.K.N. een gewestelijke dienst bestaat die voorafgaand alle elementen moet bijeenbrengen voor het N.M.K.N. te Brussel opdat het verlijden van een akte in amper één half uur zou kunnen doorgaan en elke ontlenaar er volledig en juist ingelicht wordt.

Wat kan men meer verlangen?

Het is echter te betreuren dat veel van onze vissers nog veel te veel beroep doen op allerlei privé-mensen, 't zij boekhouders, geldschieters of andere, die hen voor de voorbereiding der nodige te verlenen bescheiden inzake kredietverleningen, voor het bewijzen van geldelijke en andere bezittingen, soms duur doen betalen en met allerlei spitsvondigheden het belang van zekere te vervullen voorwaarden opschroeven om hun gevraagd honoraria te verrechtvaardigen, waar in feite de beroepsorganisaties zowel te Zeebrugge als te Oostende zeer goed bevoegd zijn en alle hulp KOSTELOOS verlenen.

Dat weten de diensten van N.M.K.N. maar al te goed.

Wij hebben er aan gehouden deze bemerkingen toe te voegen aan het antwoord van de minister, omdat we menen dat sommige van onze volksvertegenwoordigers zich te gemakkelijk laten misleiden door personen die kredietaanvragers omringen en andere doeleinden nastreven dan deze welke de belangen van de kredietaanvragers dienen. P. VANDENBERGHE

DE HEER OSCAR VERMEULEN HOOFDWATERSCHOUT DER KUST

Een drietal maanden geleden is na het heengaan van hoofdwaterschout Huys, ook op 1 april de heer Wilfried Hendrycks als adjunct waterschout op pensioen gegaan, zodat na het heengaan van de heer De Gheynst vóór een paar jaar, we thans achtereenvolgens de heer Huys en tenslotte Wilfried Hendryckx een dienst zagen verlaten, waarmede alle ten eerste vertrouwd waren en zij ook in het bijzonder goed onze visserij kenden.

Thans werd de Heer Huys als hoofdwaterschout van de Kust vervangen door de heer Oscar Vermeulen, die vele jaren ter haven van Gent hoofdwaterschout was, nadat hij vóór de oorlog korte tijd adjunct waterschout was te Oostende onder de leiding van de heer Carlier.

De heer Vermeulen ging in 1940 naar Engeland, waar hij bij de

oorlogsvliegtuigen een heldhaftige dienst deed om na de oorlog terug te keren naar Oostende, vanwaar hij in korte tijd naar Gent werd overgeplaatst.

De heer Oscar Vermeulen was immers de zoon van een knap zee-man die op dat ogenblik de koopvaardij-schepen ter haven van Oostende binnenloodste.

De heer Oscar Vermeulen is te Gent een zeer bedrijvig en knappe waterschout geweest.

Zijn terugkeer te Oostende zal niet alleen de zeevaartmiddelen, maar ook de zeevisserij genoeg doen.

Hij kent zijn vak, kent de geestgesteldheid van de vissers en is vooral een knap ambtenaar.

Ons blad en de ganse visserij die thans moeilijke tijden doormaakt, kan hem slechts verwelkomen in zijn vroeger milieu en is overtuigd in hem een goede maritieme autoriteit teruggevonden te hebben.